

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. oktober 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Pernille Østergaard
Sagsnr.: 2016-0030-4906
Dok.: 2091011

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 971 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. september 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 971 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren redegøre for, hvordan politiet i forbindelse med efterforskning af sager om tyveri og hærværk behandler anmeldelser af navngivne personer som værende gerningsmændene, og kan ministeren redegøre for, hvordan politiet behandler klager over mangelfuld efterforskning af navngivne personer i forbindelse med sager om tyveri og hærværk?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet og Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

Rigspolitiet har oplyst:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at det følger af retsplejelovens § 742, stk. 2, at når politiet modtager en anmeldelse om et strafbart forhold, iværksætter politiet en efterforskning, hvis der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået. Politiet foretager således en konkret vurdering af den enkelte sag med henblik på at afgøre, om sagen rummer efterforskningsmuligheder, der kan føre til en opklaring af sagen. Dette gælder også i sager om tyveri og hærværk.

Herudover kan Rigspolitiet oplyse, at hvis politiet indleder efterforskning i en sag om tyveri eller hærværk, vil afhøring af relevante personer være et helt sædvanligt og også vigtigt efterforskningsskridt. Dette gælder både vidner og eventuelle personer, som anmelder har angivet som mulige gerningsmænd. Politiet vil normalt foretage afhøring af en identificerbar, mulig gerningsmand tidligt under efterforskningen for derved dels at afdække, hvorledes den pågældende forholder sig anmeldelsen, dels at sammenholde resultatet af afhøringen med sagens øvrige oplysninger for derigennem at fastlægge sagens beviser og afklare behovet for yderligere efterforskningsskridt.

Rigspolitiet skal dog bemærke, at der kan være tilfælde, hvor politiet først foretager afhøring af en mulig gerningsmand senere i efterforskningsforløbet, f.eks. hvis politiet på baggrund af sagens karakter, øvrige beviser mv. vurderer, at en afhøring tidligt under efterforskningen vil kunne skade sagens opklaring.

Hvis der er tale om uopsættelige efterforskningsskridt, vil disse blive iværksat hurtigst muligt. Det gælder f.eks. afhøring af

vidner eller mulige gerningsmænd i de situationer, hvor der er risiko for, at de pågældende vil rejse ud af landet.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at politiet særligt prioriterer at bekæmpe og forebygge den kriminalitet, der rammer borgerne i deres hverdag, og som opleves som utryghedsskabende, herunder særligt indbrud i privat beboelse. Politiet har således i 2016 styrket indsatsen mod indbrud i privat beboelse, og bekæmpelsen af denne form for kriminalitet indgår i politiets mål- og resultatplan for indeværende år.”

Rigsadvokaten har oplyst:

”Efter retsplejelovens § 749 kan politiet afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Politiet kan endvidere indstille en påbegyndt efterforskning, hvis der ikke er grundlag for at fortsætte efterforskningen.

Hvis en person er blevet sigtet i sagen, kan sigtelsen opgives efter retsplejelovens § 721 om påtaleopgivelse. Det kan f.eks. ske, hvis videre forfølgning ikke kan ventes at føre til, at den sigtede findes skyldig.

Blandt andet den forurettede i sagen – f.eks. den, som har været udsat for et tyveri eller et hærværk – skal underrettes om en afgørelse om f.eks. at indstille efterforskningen efter § 749 eller om en påtaleopgivelse efter § 721. Den pågældende kan klage over afgørelsen til den regionale statsadvokat. Klagefristen er 4 uger efter, at vedkommende har fået besked om afgørelsen. Statsadvokaten kan i forbindelse med behandlingen af klagen bestemme, at efterforskningen i sagen skal fortsætte, hvis det vurderes, at der ikke var grundlag for at indstille efterforskningen eller for at opgive sigtelsen.”